Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35431
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

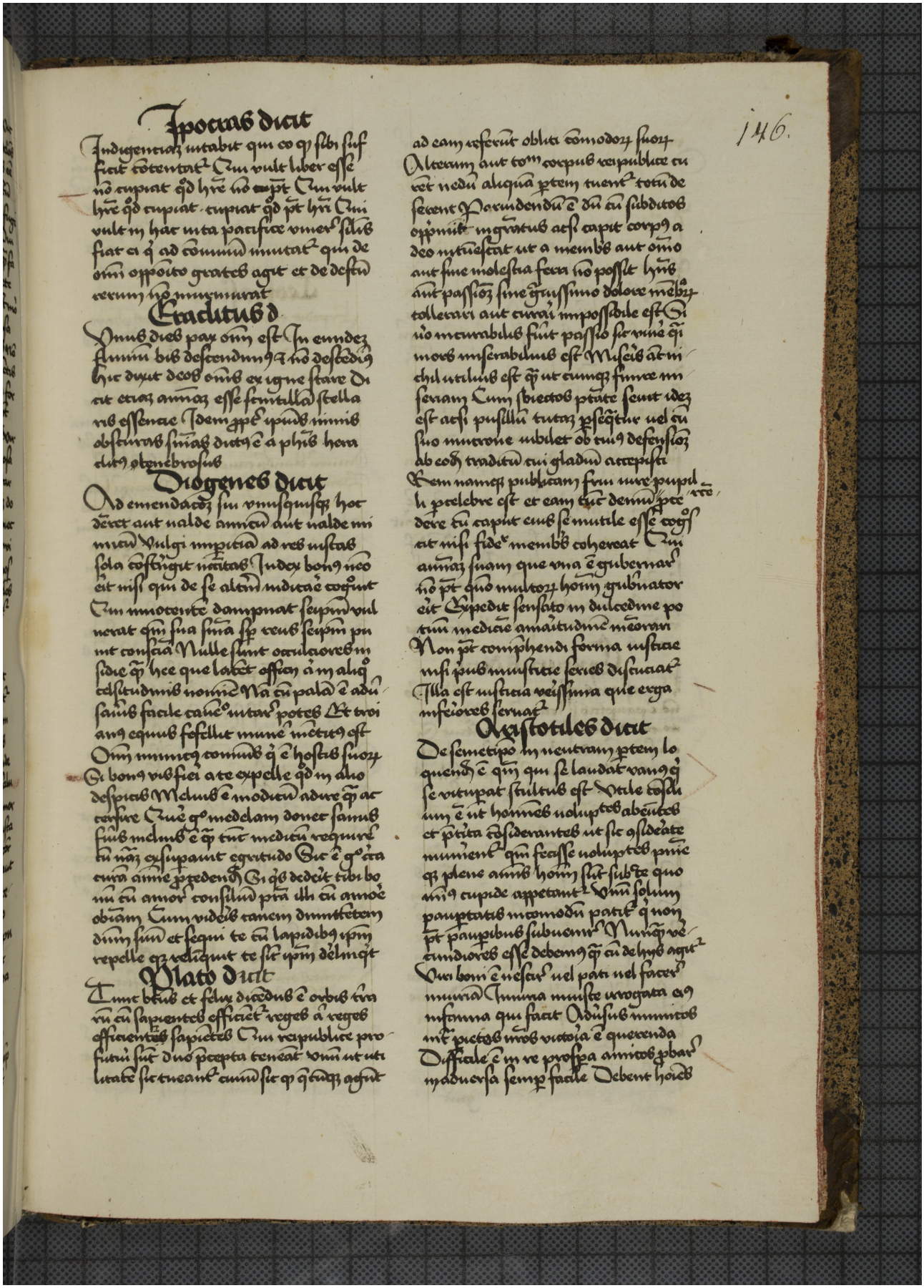

146.

Ypocras dicit

Indigentiaꝫ intrabit qui eo q̃ sibi suf
ficit cõtentat. Qui vult liber esse
nõ cupiat q̃d hr̃e nõ ꝓt. Qui vult
hr̃e q̃d cupiat. cupiat q̃d ꝓt hr̃i. Qui
vult in hac uita pacifice uiuere silꝫ
fiat ei q̃ ad cõmune mutat. qui de
omni oppoito gratꝫ agit et de desp
rerum iõ minuit.

Eracutus d

Vnus diꝫ pax omni est. In eundem
fluuiu bis descendimus. et iõ desedimus
hic dixit deos omnis ex igne stare di
cit etiaꝫ animoꝫ esse scintillas stella
rũ essentiae. Idem ꝓpe ipsis minis
obscuris suias dicit e a phis hera
clitꝫ. et tenebrosus.

Diogenes dicit

Ad emendandoꝫ sui vnusquisq; hor
detur aut nalde amicui aut nalde mi
micui. Vulgi impetui ad res iustas
sola cõstringit necessitas. Iudex bonꝫ nõ
est nisi qui de se alteri iudicare cõgnit.
Cum innocente dampnat seipsum vul
nerat qui sua sua ꝓpe ceuis sepiũ pu
nit conscia. Nulle sunt oculatores in
side q̃ hee que latet offeꝫ a in alio
celestiudinis nomine. Na cui palat e adu
sanus facile cauere intra potest. Et troi
anꝫ equus fefellit munie metuꝫ est.
Omni munireꝫ commodum q̃ e hostis suoꝫ.
Si bonꝫ vis fieri a te expelle q̃d in alio
despicis. Melius e modicui adire q̃ ac
cersire. Que q̃ medelam donet sanus
sius melius e q̃ tut meditu require
tu nãꝫ exsipant egritudo. Sic e q̃ cra
cura amice ꝓtendit. Si q̃d dedit tibi bo
nu cui amor consilium prii illi cui amice
obiam. Cum videris tamen dimittere
dium sui et sequi te cui lapidibꝫ ipm
repelle qz relinquit te sic ipm delinquit.

Plato dicit

Tunc beus et felix dicendus e orbis tu
cui sapientes efficiet reges a reges
efficientes sapientes. Cum republice pro
futui sit duo precepta teneat dum ut uti
litate sic tueant eumd sic q̃ q̃ eudꝫ agit
ad eam referat oblii cõmodoꝫ suoꝫ.
Alterum aut tõm corpus reipublice cu
ret nedu aliqua ꝓtem tuent totu de
serent. Perundendu e dũ ei subditos
oppuit ingratus atq; capit corpꝫ a
deo intuescat ut a membis aut omo
aut sine molestia fieri nõ possit hmõi
aut passioꝫ sine grissimo dolore mebꝫ
tollerari aut curai impossibile est. Si
iõ miserabilis fiat passio sic vnie q̃
mores miserabilius est. Miseis at ni
chil utilius est q̃ ut eumꝫ fiuce in
seriam. Cum subiectos ꝓtute sent idez
est atq; pusillu tutaꝫ ꝓsequtur uel cu
sio mitrone iubilet ob tuiꝫ deseysioꝫ
ab eos traditu cui gladiu accepisti.
Rem namq; publicam sinu iure pupil
li prelebre est et eam tut demu ꝓte
dere tu capit eius se inutile esse cogno
scit nisi fide membis cohereat. Qui
animaꝫ suam que vna e gubernat
nõ ꝓt quo multoꝫ homꝫ gubinator
eit. Expedit sensato in dulcedine po
tiũ medicie amaitudine meorum.
Non ꝓt comphendi forma iustitie
nisi pub ministrie series discutiat.
Illa est iustitia veissima que ergã
inferiores seruat.

Aristotiles dicit

De semetipso in neutram ꝓtem lo
quendu e qm qui se laudat vanꝫ q̃
se vituperat stultus est. Vtile cõsili
um e ut homines uoluptes abeuntes
et ꝓtia cõsiderantes ut sic q̃ sidẽate
muniant. qui cessae uoluptes pnie
q̃ plene animis homꝫ sit subte quo
uiꝫ cupide appetant. Omni solum
pauptatis incomodu patit q̃ non
ꝓt pauperibus subuenire. Nuniq; ve
cundiores esse debemꝫ q̃ ei de hmõi agit.
Qui bonꝫ e necessi uel pati uel facere
munera. Iniuria iniuste irrogata ca
nsima qui facit. Adiusu inimicos
inf pietes inos victoia e querenda.
Difficile e in re prospa amicos ꝓbar
in aduersa semꝫ facile. Debent hoies